

De i nr. 1-6 nævnte oplysninger kan gives ved henvisning til de almindelige forretningsbetingelser, hvor oplysningerne skal fremgå.

Til § 14

Bestemmelsen er ny og foreslås til gennemførelse af artikel 12, stk. 3 i direktiv om forsikringsformidling. I stk. 1 foreslås, at en forsikringsmæglervirksomhed har en særlig pligt til som kundens uvildige rådgiver at sikre, at den bedst mulige afdækning af kundens forsikringsbehov sker ud fra en grundig analyse af kundens forhold, og at den endelige anbefaling af forsikringsløsning begrundes og afpasses efter forsikringsløsningens kompleksitet. Det vil f.eks. kunne kræve en mere dybdegående rådgivning og begrundelse for anbefaling af en kompliceret livsforsikringsaftale end for valg af et standardiseret skadesforsikringsprodukt.

Den foreslåede udformning af bestemmelsen i stk. 2 er i overensstemmelse med de gældende regler for ejendomsformidlers oplysningsforpligtelser i relation til modtagelse af provision eller andet vederlag, jf. lov bekendtgørelse nr. 691 af 2. juli 2003 om om sætning af fast ejendom. Disse regler er fastsat med henblik på at sikre gennemsigtighed for forbrugerne.

Bestemmelsen er en lempelse i forhold til den gældende lov om forsikringsformidling § 13, stk. 3, hvorefter forsikringsmæglervirksomheden uopfordret skal oplyse kunden om størrelsen af en provision eller andet vederlag. Baggrunden for denne lempelse skyldes, at der efter direktiv om forsikringsformidling gælder andre uafhængighedskrav.

Begrebet provision er ikke et entydigt begreb. Af lønning af en forsikringsmæglervirksomhed kan ske både i form af engangsprovision og som en løbende ydelse fra forsikringsselskabet, så længe forsikringsforholdet løber. En honorering af forsikringsmæglervirksomheden behøver ikke blot at være baseret på formidlingen af det enkelte forsikringsprodukt i form af en vis procentsats eller et på forhånd fastsat beløb, men kan også være knyttet sammen med andre kriterier. F.eks. vil mængden af afsatte produkter formidlet henover året kunne påvirke procentsatsen, udløse en bonus eller lignende. Dette vil bevirke, at den oplysning, der gives til den enkelte kunde, ikke altid kan være udtryk for den endelige økonomiske fordel, der tilfalder forsikringsmæglervirksomheden.

I stk. 3 foreslås at videreføre den gældende bestemmelse i lov om forsikringsformidling, hvorefter en forsikringsmæglervirksomhed ikke må modtage provision fra de tilbudsgivende forsikringsselskaber, når den potentielle forsikringstager er en offentlig myn-

dighed, der i henhold til tjenesteydelsesdirektivet skal foretage udbud af opgaven som enten offentligt, begrænset eller udbud efter forhandling, jf. bekendtgørelse nr. 789 af 9. november 1998 om fremgangsmåderne ved offentlige indkøb af tjenesteydelser i Den Europæiske Union, der som bilag indeholder en sammenskrivning af Rådets direktiv 92/50/EØF af 11. juni 1992 og Europaparlamentets og Rådets direktiv 97/52/EØF af 13. oktober 1997 (tjenesteydelsesdirektivet). Det præciseres, at forbuddet mod at modtage provision gælder ved alle former for offentligt udbud.

Forbuddet i stk. 3 mod at modtage provision i forbindelse med offentlige udbud gælder såvel i udbudssituationen som for den efterfølgende servicering af den offentlige myndigheds forsikringsforhold over for forsikringsselskabet.

Til § 15

Bestemmelsen er ny og gennemfører artikel 12, stk. 1, i direktiv om forsikringsformidling.

I bestemmelsen foreslås, at en forsikringsmæglervirksomhed, der ikke må indgå forpligtende aftaler om forsikringsformidling til bestemte forsikringsselskaber, men hvor det i praksis viser sig at kundernes forsikringsløsninger placeres i bestemte forsikringsselskaber, skal oplyse kunden herom og om, at kunden kan få oplyst navnene på de forsikringsselskaber, som rent faktisk benyttes. Oplysningsforpligtelsen i et sådant tilfælde supplerer de øvrige oplysningsforpligtelser, en forsikringsmæglervirksomhed er pålagt i lovforslaget og sikrer, at kunden træffer sit valg om forsikringsløsning på et velinformeret grundlag.

Til § 16

Det foreslås, at Finanstilsynet bemyndiges til at udstede nærmere regler om, på hvilken måde de påbudte oplysninger skal gives til kunden. Af artikel 13 i direktiv om forsikringsformidling fremgår, at informationen skal være tydelig, nøjagtig og forståelig for kunden og skal gives til kunden i papirformat eller på andet varigt medium, der er til rådighed og tilgængeligt for kunden og på et officielt sprog i den medlemsstat, hvor forpligtelsen indgås eller ethvert andet sprog, som aftales mellem parterne. Endvidere er der i direktiv om forsikringsformidling angivet mulighed for at fravige kravet om skriftlighed i visse situationer, såfremt kunden anmoder om øjeblikkelig forsikringsdækning eller forsikringsaftalen indgås som telefonsalg.

Finanstilsynet vil ved udstedelse af de nærmere regler tage udgangspunkt i direktivets regelsæt og i den gældende bekendtgørelse nr. 865 af 22. oktober 2002